skjöteð tekjur. Kvorkvinnur sameinar hinnumtveggja, Guðs-
njóti en beðti innvarit og útvarit, hjót sínilig og ósínileg
niðji; vilji og þroskeiskipt, en ekkji einungis í hinn ítra-
þorð á sjer líkur innra skjóp, þvor sem Guðs njóti hjóðir í
sinni dýnd. Hjer sjónnum þjóð samsetning trúar og vilja
hen líkra mest sjer atgreining, og hvorugin verður að deila sitt
sveit. —

Viðbætir við 3ja greinir at þroungar. b. —.

Lund. Apostol. trúar annm lögmál og þroungaðverk
-ar, þo synatsum ok þvó, at Guðsdýrð í samhandi sin-
nið manntegt þroska, hjónðist ekkji at einn sem hjóðandi
vilji; þroskar einnig sem hinn skapandi, en hinn þroskandi
og viðþroskandi vilji. Guðs atgreining, þroskaðrar hjóðir
kvóðunnm sjóðþenðis lögmálsins, enn heimr þeim í hjót njóta
hans þ. og samu-mundand við manntegnum anda. — Þroungar hot-
skynnum þroskamar lögmálsins, mest þvó at hjóða þvó á ordu
sitt, og gjöra þvot at lögnum andans, sem synatta. at hinni sja
-þroskandi trú: Enn mest þvó at Guðs hjóðandi vilji í Kvist
-ilegri trú þvannig heðr vát sínn í hinni skapandi og njótt-
-endi vilja, hjónðist hinn einnig sem hinn heilagandi vilji,
sem gjöðir manninn heilagnum til allra góðra verka. Kvisn-
-ammum vilji þess sjóðþenðis heyra og trúar-hneðis-lega, mest hjóð-
-lýsingunum ástunni, misnunnum vilji lögnál og þroungar-
endis, hjóggjast á vilja Guðs. heðr sínn vát í hvorumind Guðs
sjálfs. — Í trúðnúmunni skinnr vilji Guðs þvannm heðrast sem
hinn skapandi vilji, sem heðr sitt einkald at sjálfnum sjer.
Ef sjer heðnum-tilljót til þroskrins, hjóðir þvnn sjer sem hjóð-
andi vilji í þinzka ólíki, enn þat er einungis í þinzka ólíki,
því þegar sjer gjeðnum heðr at, hjóðir þvnn sjer einnig sem
skapandi í þroskrins-vilji; hann vilðir hvað hinn til hinns
góða, og þetta heðr hvorkin trú þvnnm nest ódnemm nstnum,
Guðs vilji hjóðist í þroskrinu sem vát, sem hinn skapandi vilji.
Endurheðing mannsins, er ekkji einungis vilja-heðing, heldur
ódis-heðing, ódi þvnn er gjeðt af sjónðinni, og þvnt at end-
-urheðast, endurskapast, og í því hjóðir sjer Guðs skapandi
vilji, sem Guðs vát (sjettnm vát Guðs). Í sjónðinni hinni,
í lögmálinu aguinnumst vilji Guðs, sem hjóðandi, enn ei sem sk
-apandi, at vjer hvorugtveggja þinni hvorum eðr-vákn-sinnnum hjóð,
þá heðr hvorkinnstnum hjóðnings, t. a. m. sálm 19. 12. skapaðu
í mjer clnatinn etc.: Tvennt í vilji vándamnar í hvorkindanna
innum er þat, at eðrni skapnm hjónðist mest þroskr; hjónat
sjettnr vil heðr. innn lögmálið og þroungaðverkin, innn
eðla lögmálsins og þjóðinnm þvnn mest hvorki, samanber Róm. og
Gal. br. innn vilji hann Páls vit sjettlæðingnum at þrúnni emekkji